

OBERWANY (6) *part praet pass pf*

o, e oraz a jasne.

sg m N oberwany (3). ◇ f A oberwaną (1). ◇ pl N subst oberwané (1). ◇ D oberwanym (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: oberwany od kogo (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

1. Wyrwany (3) : [o Chrystusie] wlofom oberwany^m ij brodzie ij obliczu zbitému/ ij ijnńfym członkom zbitym/ barzo fie dziwowała [Maryja] OpecŻyw 156, [79].

oberwany czym (1): Strictivus – Ofmeknioni, reka oberwani. Calep 1011a.

2. Z ktorego coś powyrywano, oskubany; tu: o owłosionych częściach głowy; depilatus Mącz, Calep, Cn (3) : [Maryja] iuż tę [ranę]/ iuż onę tzałuie/ drugi róz tzałwkę [!] zranioną/ brodę oberwaną/ twarz ofłkaradzoną OpecŻyw 156; Calep 307b.

oberwany z czego (1): Depilatus, Oberwany/ omkniony z włos. Mącz 300a.

Synonimy: 1. osmekniony, wydarty, wyrwany; 2. ogołcoony, omkniony, oskubiony.

Cf **OBERWAĆ**